

Nu vil jeg slet ikke gå ind i de tal, der siger, at vi, når 2007 er gået, har brugt 45 mia. kr. mere til offentlig service siden 2001, eller i, at vi har et investeringsniveau, der er højere end nogen sinde – det er 30 mia. kr. på årsniveau nu, hvor det tidligere var på godt 25 mia. kr. – for det vil man ikke anerkende. Det vil jeg sådan set ikke bevæge mig ud i. Men vi er vandret op på et niveau, som ikke er set tidligere, og som i virkeligheden ikke har noget at gøre med at trylle med tal, men som er midler og ressourcer, der gives ud, således at de beløb, vi bruger på danskerne, aldrig nogen sinde har været større.

Der vil jeg så blot her igen lige om det budskab, hvor Enhedslisten altid siger, at det er det private der får lov til at øge sit forbrug, og at det offentlige sækker agterud, sige, at sådan er det ikke. Også her er man jo bare nødt til at gøre brug af tallene, der viser, at det, som udgør det kommunale forbrugs andel af det private forbrug, er en fuldstændig stabil størrelse; det er nøjagtigt det samme i dag, som det var i 2001. Så selv om det private forbrug er vokset, så er det offentlige, altså det kommunale forbrug, som vi taler om, når det drejer sig om service til borgerne, vokset lige så meget. Så der er altså ikke grund for at sige, at vi reducerer og skærer ned, og at det private i virkeligheden løber med gevinsten. Nej, den fordeles stort set ligeligt mellem det private og det offentlige. Og det er så en politik, der er lagt frem. Selv om hr. Frank Aen ryster på hovedet, vil jeg sige, at det er den politik, der er lagt frem.

For at vende tilbage til hr. Leif Mikkelsen og Ny Alliance vil jeg sige, at jeg synes, at der også her er mange gode synspunkter og intentioner med alt det, man gerne vil. Og alt det, man gerne vil, hænger sikkert godt sammen; men man kan sige: Økonomien hænger ikke sammen. Og det er så det, der er udfordringen, for jeg vil sige, at det er dristigt, når man bruger den model, som også hr. Kristian Thulesen Dahl har bemærket, hvor man tager beløbet, som man skal bruge i skat af pension, ved pensionsindbetalingen, i stedet for at gøre, som man gør i dag, at tage det, når folk går på pension.

Og når man så bruger det beløb, som man tager op front, til skattelettelser, så er det, problemet opstår. For det, der ligger i nutidens måde at tænke på, er, at man sparer op til alderdommen, og at den skat, som det offentlige får af opsparingen, betales, når pensionen udbetales – plus at vi har en løbende beskatning på 15 pct. Men ellers kommer selve skatteidrækket, når man får

sin pension udbetalt. Og det er lige præcis der, hvor det offentlige også har de udgifter, som det forventes at skulle afholde i forbindelse med, at folk går på pension. Og de penge er ikke forudsat at skulle bruges til skattelettelser.

Problemet opstår jo, hvis man up front tager det beløb, som skulle være betalt i skat, og bruger det til skattelettelser, for så mangler man simpelt hen det, man skal bruge til at finansiere offentlig service for, og det er det problem, jeg ser. Så til det med, at man siger, at folk ikke mærker, om det tages i slutningen eller i begyndelsen, vil jeg sige, at det godt kan være, at pensionsopsparerne ikke mærker det, men det gør den offentlige kasse, for pengene er sådan set forsvundet undervejs.

Så vil jeg sige, at der alligevel var to rigtig positive bemærkninger. Der var en fra hr. Lars-Emil Johansen. Jeg vil jo ikke kommentere Selvstyrekommisionens arbejde; der er nedsat et udvalg, der arbejder, og det vil jeg for så vidt ikke blande mig i her i forbindelse med finanslovbehandlingen, men jeg vil sige tak for det til sagen, som hr. Lars-Emil Johansen gav om at ville stemme for finansloven. Det er jeg meget glad for.

Det gælder også for hr. Leif Mikkelsen, der klart sagde: Vi stemmer for finansloven. Det er egentlig en god begyndelse, for det er de to eneste, jeg har hørt sige i dag at de stemmer for finansloven.

Det må jeg så også sige til vores konservative ordfører og til Venstres ordfører måske er det, der skuffer mig mest, nemlig at det egentlig er første gang siden 2001, at jeg oplever, at der ikke er givet en melding om, at regeringspartierne støtter finansloven.

Jeg har en formodning om, at Dansk Folkeparti nok gør det, når det nu alligevel kører, men jeg synes jo, at man skulle lære af de meget klare meldinger, der så kom fra hr. Lars-Emil Johansens og hr. Leif Mikkelsens side. Vi er altså godt på vej. Men man kan nå det endnu, og det er altså ikke sidste frist – og det er slet ikke sidste frist for godt samarbejde.

Jeg tror, at når røgen, som egentlig har været ganske beskeden, har lagt sig om finansloven, så står vi foran et efterår, som jeg anser som politisk meget, meget spændende, nemlig forhandlingen om vores kvalitetsreform. Vi kan have mange meninger om, hvordan tilgangen har været. Vi kan måske også have meninger om, hvad den rigtige løsning er på delområder. Men jeg tror alligevel, at det vil vise sig, at vi også her